Скоро на брата и сестрата имъ станаха по-
добре отъ прадено. Нъ толкова време ~~стояхѫ~~ лежахѫ на
слабо съвсѣмъ въ болницата, що сегашнето имъ
положение имъ са показваше не съвършено. Тѣ
отъ нѣмай какво да правятъ зехѫ да обикалятъ
двора отъ всѣкаква дето бѣха ся уморихѫ тѣ по-
искахѫ да си починатъ. Въ единъ отъ ъглите на двора
много ~~хубаво~~ лесно да станатъ клекнали ася въ обраво-
ванние человѣка що е привикналъ на ~~сролеветѣ~~ или
лишия, това способъ имъ са стори да е съвсѣмъ неудобно.
Дѣцата потърсихѫ да си не ги изпратятъ назадъ
една направено на морскиятъ брѣгъ наредено
нищо ~~хаузината~~ нищо не ги чака а вечь само
наоколо ~~хубаво~~ че бѣше пословно съ струи гладъкъ
участие.

— Ей азъ като напослѣдъкъ, извика Христо
вашъ, Елено, какво сѣдене що направихъ ~~столовать~~ на
Той употреби всичкытѣ си силы за да обър-
сне перото отъ главата си, колко то нещастие стори
напоръ все изпъкналата си стърна, нъ при славетр-тая
тъй едвамъ ~~сколасва~~ ~~за~~ стигна и при съ помощь-та на
сестра си.

Дѣцата галвени радовати турнаха на горно
опорно и тѣхната непечатна говорятъ ся въ правене време
само нъ наедно съ стръ хубаво сѣдение отъ дъщерята.

Едвамъ тѣ сѣднахѫ, като сѣдоваха на
своята приятелка, когато страна единъ старецъ имъ наближи